

INTENSA ACTIVITAT DE LA BANDA JUVENIL DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

En les últimes setmanes l'activitat de la Banda Juvenil de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" ha estat frenètica. Els més joves de l'entitat han estat treballant intensament per a oferir tot un seguit de concerts tant a la nostra localitat com, properament, a d'altres ciutats veïnes .

El passat diumenge 17 d'abril va oferir el ja tradicional concert de Diumenge de Rams, una cita en un dia festiu on el públic amb els seus rams i palmes va gaudir d'un repertori exigent. A més, l'agrupació va estar d'enhonorabona ja que van ser presentats quatre nous components, Paola i Raul Clemente, Germán Fernández i Carolina Colella que garanteixen el futur musical a Benicarló.

També i més recentment, el passat diumenge 1 de maig, la Banda Juvenil es va traslladar fins al Centre Geriàtric de la ciutat per a compartir la seua música amb els més majors. Aquest és un dels concerts més emotius que es realitzen al llarg de l'any i que gaudeix d'un públic molt acollidor i estimat

per tots els que formen part de la Banda.

Al finalitzar el concert es va dur a terme una entranyable foto de grup en una cèntrica plaça on els músics van estar acompanyats de les seues mares, un xicotet detall per a celebrar el seu dia.

BENICARLÓ
DISSABTE 7 MAIG
19 HORES

PARADOR DE TURISME
Av. Papa Luna, s/n

Josep Barberà, candidat a l'Alcaldia de Benicarló
Agustí Cerdà, candidat a la Presidència de la Generalitat
Joan Puigcercós, president d'Esquerra

En acabar els parlaments podrem intercanviar impressions amb els oradors mentre es serveix un pica-pica.

twitter.com/barbera2011

ARA esquerra, NATURALMENT

la veu

de Benicarló
de Benicarló

LA BÚSTIA CIUTADANA

INTENSA ACTIVITAT DE LA BANDA JUVENIL DE BENICARLÓ

UNA BÚSTIA CIUTADANA

text REDACCIÓ

Als ciutadans els costa expressar les seues queixes per escrit, més quan es tracta de poblacions menudes en les que el més probable és trobar l'alcalde o els regidors prenent cafè a la mateixa barra del bar que un freqüenta cada dia. És per això que les queixes es transmeten pel boca a boca, no queda constància de les peticions i tot queda en mans de la bona voluntat dels governants perquè se solucionen. Benicarló, però, ha habilitat una eina internauta amb l'objectiu que les queixes i suggeriments no caiguen en sac foradat i qualsevol veí, còmodament des de casa, pugua dirigir-se al consistori. Així doncs, la bústia ciutadana s'ha convertit, des de la

posada en marxa ara fa tres anys, en un espai on reclamar al consistori diferents millores, relatives en la seva major part, a temes urbanístics. Tot i que no és la panacea als problemes ciutadans, sí que s'ha revelat com una ferramenta per conèixer les principals preocupacions dels ciutadans.

Les preocupacions més acuitants dels ciutadans

L'avinguda València

De les últimes setmanes crida l'atenció la consulta realitzada sobre la urbanització de l'avinguda València, un projecte que porta de cap als veïns per l'elevat cost que suposarà per a les seues butxaques. L'obertura del vial ja està recollida en el PGOU de

l'any 1986 però no ha estat fins aquesta legislatura quan s'ha vist la llum al final del túnel dels llargs tràmits administratius que suposaven les expropiacions. El projecte contempla continuar el vial que arrenca des del centre del municipi fins la Ratlla del Terme amb Peníscola, urbanitzant el sector i enderrocant fins i tot una vivenda que es va construir sabent que el carrer es podria convertir en una realitat. És precisament l'expropiació d'aquesta edificació la que ha endarrerit més els tràmits administratius. Ara, els veïns reclamen que no s'execute el vial ràpid que està projectat "tenint en compte que l'avinguda València està al mig de l'avinguda Papa Luna i la carretera Benicarló-Peníscola", dos vials ja considerats d'aquest tipus.

AMB XARO GUANYEM TOTS... i TOTES

En primer lloc pensem que ha arribat el moment d'ocupar-nos les PERSONES, de realitzar polítiques que millorin la vida dels ciutadans i ciutadanes de Benicarló.

- Posarem de nou en marxa la Participació Ciutadana a través de l'Agenda 21.
- Projecte de Joventut. Establirem una Regidoria de Joventut que s'encarregarà juntament amb el Consell de Joventut d'elaborar un Pla Local de joventut. El Casal Jove serà un espai públic de caràcter recreatiu, lúdic, social i cultural.
- Serveis socials: Públics, propers i de qualitat. Posarem en marxa el Pla integral d'accessibilitat. Adquisició d'un vehicle adaptat. Promoure les bosses del voluntariat. Promourem un menjador social. Millorarem els serveis assistencials de proximitat: Centres de dia, ajuda a domicili, teleassistència
- Política Educativa municipal. Accés gratuït a llibres de text en funció de les capacitats econòmiques familiars. Ofertes formatives a joves aturats. Instarem a la Conselleria a implantar a Benicarló cicles formatius de química, de fusta i del sector turístic.
- Crearem una segona biblioteca a Benicarló en el desenvolupament de la Fundació Compte Fibla. Oferta cultural variada tot l'any. Campanyes d'animació a la lectura. Premis literaris.

EIPozo 5 - Benicarló 2

text REDACCIÓ

EIPozo Murcia: Marimón, Kike, Mauricio, Saúl i Vinicius. També jugaren Álvaro, Barroso, Jesús, Salgado, De Bail, Álex i Raúl Jerez.

Benicarló Aeroport Castelló: Gus, Vadillo, Chicho, Lolo i Retamar. També jugaren Chaguinha, Xapa, Kike, Javi Alonso i Gonzalo.

Gols: 0-1, min. 8, Xapa. 1-1, min. 9, Thiago De Bail. 2-1, min. 17, Álvaro. 3-1, min. 25, Mauricio. 4-1, min. 27, Saúl. 4-2, min. 28, Javi Alonso. 5-2, min. 40, Thiago De Bail.

Àrbitres: Del Pozo i López Jiménez (Col·legi Madrileny). Ensenyaren tarja groga a Vadillo.

Pel que fa al partit, els 2.000 afeccionats que acudiren al Palau dels Esports es van divertir amb un partit carregat d'emoció i de gols de bona factura. I això

que va començar espantant el Benicarló amb un tir creuat de Xapa, que va sorprendre Marimón, titular en aquest partit. Era el 0-1. El fantasma d'un ensopec que poguera fer perillar la primera plaça sobrevolava el Palau. El Benicarló va demostrar que és un equip ordenat, que té arguments per a fer-li mal a EIPozo i que sap el que vol. Es va mostrar com un equip enganxós, que no va deixar pensar l'equip murcià i que té velocitat en el contraatac.

Però EIPozo no estava disposat a acabar la lliga regular amb males sensacions i li va donar la volta al partit amb dos gols de De Bail i Álvaro Aparicio. El xoc anava d'una banda a l'altra, amb ocasions en les dues porteries. El Benicarló era agressiu sense baló i EIPozo ho era quan mirava a la porteria contrària.

Sense els jugadors més determinants, EIPozo també va saber liquidar el partit amb els gols de Maurici i Saúl. Després es va limitar a defensar la seua porteria d'un Benicarló que s'atrevia amb porter-jugador i que pagava cara la seua gosadia amb el gol de De Bail que va sentenciar definitivament el partit.

Sense els jugadors més determinants, EIPozo també va saber liquidar el partit amb els gols de Maurici i Saúl.

Resulta curiós que siga precisament l'ajuntament de Benicarló qui impulse l'existència de la Bústia Ciutadana

ve de la pàgina anterior

Els veïns, a més, recorden que el cost és elevat per a les seues butxaques. En aquest sentit, la resposta del consistori recorda que "el sector està molt beneficiat pel que fa a altres sectors de Benicarló i a més hi ha un acord de ple pel qual l'Ajuntament participarà en la urbanització d'aquesta avinguda amb una inversió d'uns 400.000 euros" gràcies a l'acord assolit en el seu moment amb els propietaris de terrenys". El responsable de contestar a través de la Bústia del ciutadà, a més, afegeix que "en aquest cas concret el projecte està realitzat i en condicions de escometre, si no s'ha fet és, perquè entenem que la situació econòmica no és la més aconsellable per a escometre's". Tot i això, els veïns continuen rebent cartes en què se'ls informa del cost que tindrà la urbanització del sector segons les propietats que tinguen.

Accessos al centre comercial

Un altre dels temes que preocupen els ciutadans també es troba exposat a la Bústia Ciutadana: els accessos al Comercial Costa Azahar des de la carretera N-340 direcció València. "La majoria de furgonetes, camionetes i altres vehicles industrials no poden accedir a causa de l'escassa alçada del túnel subterrani, cosa que ocasiona llargues cues de vehicles en el camí adjunt, que han d'esperar a que no passen vehicles per la Nacional en ambdues direccions per poder creuar i arribar al Centre Comercial, el que suposa un més que considerable risc d'accidents", recull la queixa. En la mateixa es recorda que el centre és molt visitat per veïns de tota la comarca ja que "disposa d'una oferta d'oci i comercial única a la comarca i els limitats accessos són penosos". El consistori ha admès que "l'accés al CC pel pas inferior no és el més adequat, i per això l'Ajuntament ha exigut a la propietària un accés per la ratlla del terme". La passada setmana responsables de Carreteres es van reunir amb els del consistori

per presentar un pla especial i donar solució a l'entrada de tot tipus de vehicles i "aviat podrem donar per finalitzat aquest problema que no es va escometre des del principi de la forma més convenient", reconeix la resposta del consistori. Cal recordar que el centre comercial de Benicarló es va inaugurar el maig del 2003, condicionant el consistori la llicència d'obertura de les instal·lacions a la construcció per part de l'empresa gestora d'uns accessos adequats. Anys després i per problemes "burocràtics", el consistori es va veure obligat a concedir a les instal·lacions la llicència d'obertura sense que estiguessen obertes les instal·lacions. Així les coses, vuit anys després de la seua obertura, el centre té els papers en regla però no uns accessos adequats, que encara segueixen negociant.

I les que ens amaguen

Resulta curiós que siga precisament l'ajuntament de Benicarló qui impulse l'existència de la Bústia

Ciutadana, basat en la Carta de Bones Pràctiques en l'administració local i autonòmica. Es tracta del primer document signat en una comunitat autònoma entre l'administració autonòmica i local per afavorir la participació ciutadana en la gestió pública. "Un acord que suposa una veritable revolució democràtica, donant una major solidesa a la gestió dels ajuntaments per tal de potenciar els drets dels ciutadans". Això és el que s'assegura al web habilitada perquè els ciutadans facin les seues propostes i presenten les seues queixes. La realitat és que des de l'arribada dels populars al govern municipal la Participació Ciutadana ha quedat en un no res. Zero participació, anul·lació del procés que amb tant esforç van posar en marxa els mateixos ciutadans i temps i treball fet malbé. És el tarannà dels populars que, en l'apartat de Compromís Municipal de Participació Ciutadana, apareix completament buit. Són les contradiccions entre el que és diu i el que després es fa o la cara fosca de la imatge que ens venen.

SISENA EDICIÓ DELS AUTOS LOKOS

text NATÀLIA SANZ

Els carrers de Benicarló es van omplir diumenge pels set cotxes bojós amb què les penyes de la ciutat van celebrar una jornada de diversió i convivència. La cita es celebrava aquest any per sisena edició consecutiva i ja ha aconseguit convertir-se en un dels esdeveniments organitzats per la coordinadora de penyes benicarlanda que més gent atrau. Al matí, la concentració de vehicles desvetllava el secret més ben guardat de les penyes de Benicarló, que al llarg dels últims dies han treballat de forma incansable en el disseny dels seus cotxes bojós. I és que en aquesta cursa, on es disputen diferents proves pels carrers més centrals del municipi, allò important no és guanyar, sinó destacar i cridar l'atenció. Així, el jurat es fixa els petits detalls en la desfilada de models "que es realitza al matí, quan es valora el disseny realitzat per les penyes". Ja a la vesprada, i sobre el terreny de joc, les diferents proves ajuden a conèixer al més ràpid i hàbil. Amb tot això es

conforma un rànquing del que realment ningú fa cas: el veritable guanyador és el que més crida l'atenció dels espectadors, el que porta la disfressa més espectacular... i el que durant les proves més fa riure els espectadors. En definitiva, totes les penyes participants.

AIXÒ TAMBÉ S'ACABA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

És dimecres. Acabo de dinar. La situació és tan o més vergonyant que altres vegades. Penso que més. No havia arribat mai a aquest extrem. Encara no sé com va quedar el Benicarló diumenge passat. Me'n dono vergonya. El pitjor del cas és que no m'importa com vam quedar a Sant Mateu. Estic tan decebut de pensar que la temporada que ve tornarem a anar a Càlig i a Canet i que —això em faltaria— haurem de jugar contra l'Spòrting que m'estimo més no pensar-hi. El cervell ja ho té això. Aquelles coses que castiguen l'esperit tendeixen a l'oblit (perdó per l'infame redolí). Ara estic més posat en altres coses. La política local, per exemple, veig que m'inquieta. La afrenta de Cuenca —no, no és cap passatge apòcrif del cantar de Mío Cid Rui Díaz—, la presència d'un partit (?) que es diu Familia y Vida, em pregunto com pot ser que hi haja gent a les llistes dels anomenats partits majoritaris que jo no sé qui són ni els he vists mai en la meua vida i coses així. Però el CDB, allò que es diu el CDB, reconec que el tinc una mica deixat d banda.

Malgrat tot, sóc un professional que cobro religiosament els meus merescuts emolument amb la regularitat que li passa per allà on no sona a l'amo de l'empresa (a partit d'ara, lo puto amo). Així que ara mateix em connectaré amb alguna pàgina web de substància i m'ho miraré tot. Sé que seria més honorat per part meua escriure'n ací mateix l'enllaç i deixar-ho córrer tot, però no ho faré, no sóc honorat, que quede clar, i a molta honra que ho dic. En primer lloc aniré a la pàgina del bon amic Vicent Ferrer; ell ho sap tot i el que no sap, ho pregunta. Ara torno. (...) Aquests punts suspensius simbolitzen que estic a l'internet. Ja he tornat. Però quines coses passen? Resulta que he llegit que el nostre company està convalescent d'una malaltia cardiovascular i que, per tant, no està per solfes d'anar actualitzant paginetes. Sé que Vicent s'acaba de jubilar.

Home de Déu, quina n'has fet? Que no saps viure sense treballar? Des d'ací mateix no puc menys que desitjar-li —de tot cor, el ho sap— una rapidíssima recuperació. Així que, vinga, espavil.

I ara què? Miraré a vore com està el web del CDB. (...) Simbolisme idèntic al d'abans. Ah collona, ací hi ha de tot. Increïble, aquests del Benicarló són gent formal; encara que les coses no acaben d'anar bé, tenen la pàgina al dia i no com els del PP que l'han tinguda quatre anys parlant del la presentació de l'alcalde Domingo de les eleccions del 2007. Se m'amuntone la faena. Primera. Vam empatar a un gol. Vam començar marcant nosaltres mitjançant Marcos Vilanueva i després els santmatevans (havia dit que jugàvem a Sant Mateu?) ens van empatar i es va acabar el partit. Es comprén que el terreny de joc estava en males condicions i per això no els vam poder guanyar... que sin no, hagueren vist ells. Segona. Diumenge vinent tanquem la temporada ací al nostre camp. Ens visita el Traiguera de Xoco. Hi haurà dinar de germanor entre directius, jugadors i aficionats (tots correran); una magnífica paella per poder sortir al camp, si més no, amb la panxa plena. Tercera. La junta ha organitzat un campionat de futbol d'aficionats, futbol set, futbol nou... no ho sé, però ja hi ha molta gent apuntada. Estan bé aqueixes iniciatives perquè la gent sàpiga que, com a mínim, existim.

I quatre, que no surt a la web del club. M'han dit que s'ha començat a tirar llast, que alguns dels jugadors que venien de Castelló ja no caldrà que vinguen més i que per a la propera temporada no se'ls espera.

Per cert, per cert. Ja he comentat en més d'una ocasió que n'estic cansat que em posen senyoretas amb poca roba per tan d'il·lustrar i fer mínimament atractius aquests escrits. Succeeix però que la imatge d'avui l'he triada jo perquè l'he tret, sí, sí, de la pàgina web oficial del CD Benicarló. Pujar no pujarem, però som uns catxondos, no?

“Las trece rosas”

text REDACCIÓ

El cap de setmana va tindre lloc a l'auditori de Benicarló la representació de l'obra de teatre “Las trece rosas”.

El 5 d'agost de 1939, en les tàpies del Cementiri de l'Est de Madrid, van ser afusellats 43 homes i 13 dones, quasi totes elles menors d'edat, a les quals es recorda com LES 13 ROSES. Amb aquest argument, l'èxit va somriure a l'adaptació teatral de Josi Ganzenmüller. Cal destacar a més els monòlegs escrits per Marta Roig Marín i magníficament interpretats per les actrius. A l'espectacle van participar membres de l'escola de teatre l'Escenari de Benicarló, del grup de teatre d'Ulldecona i de l'aula de teatre de Vinaròs. L'obra es tornarà a representar el pròxim 15 de maig al teatre L'Orfeo D'Ulldecona.

TAL PER A QUAL?

El Papa Ratzinger semblava esforçar-se en marcar distàncies envers l'*affaire* de la pederàstia clerical, que fa dècades que sacseja el món, amb condemnes contundents i petició de perdó per la desfeta, urbi et orbe. Finalment, però, ha hagut de claudicar front a les fortíssimes pressions dels sectors més involucionistes i ha beatificat al seu antecessor –Joan Pau II–, que protegí descaradament al major dels pederastes de la història: el fundador dels

“Guerrillers”, Marcel Marcial i no en féu cas de les nombrosíssimes denúncies que li arribaven, dels abusos sexuals comesos contra menors pels clergues.

O pot ser, Ratzinger no és tan diferent de Wojtyla i tampoc es mostrarà massa diligent en tallar aquells abusos, des del dicasteri que presidia com a cardenal? O es tracta de tornar el favor als sectors més ultres del catolicisme, que l'auparen al papat i no han cessat de reclamar-li allò de *santo súbito* per al Papa polonès?

Marc Antoni Adell

Exposició col·lectiva d'art multidisciplinar

«Vicent Andrés Estellés. El fill del forner... que feia versos»

de l'Associació Cultural ArteEnred (fins al 8 de juliol).

Mucbe.

Organitza:
Associació Estellesiana Rodonors Invictes,
Associació Cultural ArteEnred
i Regidoria de Cultura.

ROCKER AMB TÍTOL

text NATÀLIA SANZ

Ser un rocker amb títol universitari serà possible a partir del mes de setembre gràcies als exàmens que realitzarà l'Escola de Música Diabolus de Benicarló. L'entitat acaba d'obtenir l'exclusivitat per dos anys dels prestigiosos exàmens que realitza la Rockscool a nivell mundial, sent la segona que ho aconsegueix a la Comunitat Valenciana i la sisena a nivell estatall. El títol està reconegut pel Pla Bolonya i possibilita als que l'obtenen una sortida professional de prestigi. Juanjo Vilarroya, president de l'escola, va destacar la importància d'aquest fet "que ens situa a Benicarló en el pla internacional del rock i la referència per a molts músics d'aquest estil" que veuen la seva disciplina reconeguda amb una titulació oficial. Les primeres proves es realitzaran al setembre, tot i que cal inscriure's amb dos mesos d'antelació. "Són molt rigorosos en tot el procés, amb l'objectiu de garantir una qualitat en les titulacions que concedeixen" va explicar Vilarroya. En concret, la Rockscool realitza tres tipus d'exàmens: el Grade examens, adreçat als que volen tenir una visió general d'aquest estil musical, el Performance Certificat, per als que fan pràctica instrumental però que no desitgen aprofundir en la teoria, i el Band Examens, un títol que es concedeix a formacions i grups.

els conservatoris" ja que ara els alumnes han d'assistir a classe si es volen examinar. L'obtenció de l'exclusivitat per realitzar els exàmens suposa per Diabolus "la possibilitat de créixer cap a altres àmbits" i la necessitat de comptar amb un nou espai per acollir les noves disciplines. Així, l'entitat s'ha dirigit a l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, "qui va tenir clar que era una oportunitat única que no s'ha de deixar passar" i va oferir un local a l'entitat per a traslladar-se. Vilarroya va reconèixer que "s'intueix un col.lapse a les escoles de música" a causa de la proliferació d'aquestes, la retallada en les subvencions i la manca d'alumnes, "i això suposa una garantia de promoció de cara al futur per a nosaltres", a més de la possibilitat d'explorar altres camps "amb gran demanda". Diabolus obrirà ara el termini de matrícula perquè els alumnes que vulguen obtenir una titulació universitària en rock, l'obtinguen a través d'aquest prestigiós examen.

“Aquest fet ens situa a Benicarló en el pla internacional del rock i la referència per a molts músics d'aquest estil”

TROBADA COMARCAL DE BANDES DE MÚSICA

text NATÀLIA SANZ

Més de cinc-cents músics es van donar cita a Peníscola per participar en el XVIII Trobada Comarcal de Bandes de música. Els integrants de 15 Bandes de Música del Baix Maestrat, pertanyien a les formacions locals de Xert, Sant Jordi, Alcalà de Xivert, Benicarló, Càlig, Canet lo Roig, Cervera del Maestre, La Jana, Rossell, la Salzedella, Sta. Magdalena de Polpis, Sant Mateu, Traiguera, Vinaròs i Peníscola. El programa d'actes dissenyat per a l'ocasió es va iniciar a les 16h. amb la recepció d'autoritats. A continuació, van començar tres cercaviles diferents que partien de distints punts de la ciutat, amb l'objectiu de portar la música a tots els racons del municipi. Així, hi va haver tres punts de

concentració de les Bandes: el Castell, des d'on diferents formacions van baixar pel portal Fosc i van recórrer l'avinguda de la Mar fins arribar a la tribuna d'autoritats, situada enfront de la font de Camilo José Cela. Un segon grup de bandes de música es reunia al Museu de la Mar, des d'on van sortir del casc antic pel Portal de Sant Pere, recorrent l'avinguda de Akra-Leuke i l'avinguda d'Espanya, i, finalment, el Palau de Congressos de Peníscola, des d'on va sortir el último dels grups participants en la trobada per a recórrer el carrer del

Mestre Bayarri i l'avinguda d'Espanya. Totes les bandes es van reunir al Passeig Marítim, on es va concentrar gran quantitat de públic i les autoritats que van presidir l'acte. L'escenari servia per demostrar l'art de cadascuna de les formacions, que van interpretar un pasdoble. Finalitzades les actuacions individuals el director de la Banda de Música de Peníscola, Salvador García Sorlí, prenia la batuta per dirigir la interpretació conjunta de l'Himne de la Comunitat Valenciana, que posava punt i final a una intensa jornada de convivència

Senyora Garcia:

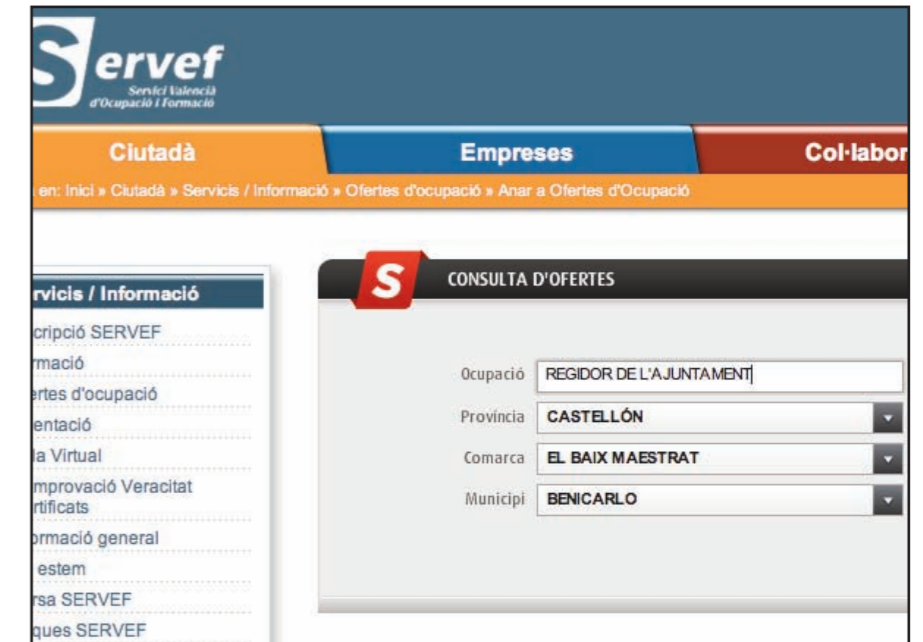
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Aquesta setmana volia començar amb un furibund atac a la línia de flotació d'aquest setmanari en vore mitja pàgina escrita en castellà. La meua intenció inicial era tirar-los cara totes les vegades que han criticat les coses que es fan en castellà. Sense anar més lluny, aquesta setmana parlen de les explicacions que per megafonia es feien al llarg i durant la processó del dimecres de passió. Però en llegir la nota en qüestió ho he vist clar i he deduït que: a) si se li passava el salt o qualsevol altre traductor pel text, hi havia perill de col·lapse informàtic i b) els textos d'aquesta pàgina són alta literatura si fem una petita comparació.

No m'atreveixo a escriure res del protagonista del tema de la setmana. Si el meu atreviment gosaria escriure alguna cosa del senyor Peiró i de la seua obra, el ridícul superaria al que és habitual en aquesta pàgina. Així, l'única cosa que m'atreveixo a fer és expressar el meu condol a la família. La feina bona ja l'han fet Sanz i Maestro. Més que bona, excel·lent.

Encara estic impactat i esbalaït de l'efecte que m'ha produït la foto de la pàgina tretze. Què he vist que m'ha afectat tant? Primer de tot, he vist una tradició que, malgrat el que diguen els tafaners, comença a fer-li puntetes a les falles i qualsevol dia les passarà al davant. Algú em pot dir que això no passarà mai perquè els que toquen als bombos són els mateixos que es vesteixen de falleros i això no ho consentiran perquè primer s'és fallero i després tocadore de bombo. Anem esplai, que això de l'accent religiós és seriós i difícilment controlable. Però he vist més coses. He vist un alcalde amb el

cap cot, resignat a fer el paperot de posar-se una vesta al damunt i carregar-se al coll un enorme bombo. No veig passió a la seua cara. No veig determinació en la seua actitud. El seu gest denota una immensa conformitat, un "les coses que he d'aguantar per ser alcalde". En canvi, al seu costat veiem un regidor -de festes i falles, per cert- que si que sap què és el que té entre mans. Toca el bombo com els professionals, segur que ha fet lo "romper la hora" de Calanda moltes vegades. La seua mirada no controla allò que té a les mans i que domina a la perfecció: la ma oberta, soltant la peça per a després tornar-la a agafar i estellar-la contra la pell del bombo, mirant que els seus dits també hi impacten per a que després de diversos cops, la pell s'escorxe i comence a brollar la sang per a acolorir el bombo de patiment i amor al proïsme. Efectivament, la mirada perduda, dirigida a l'infinit, buscant entre els estels el senyal i la guia del que ha mort i a l'endemà ressuscitarà. Un regidor defenestrat que, amb orgull, aixeca la seua mà i

empunya la peça amb determinació. Tot el contrari que el seu cap de corporació, que sembla admetre no estar a l'alçada del seu regidor de falles.

Sense deixar l'indiscutible accent religiós del nostre poble, voldria fer una reflexió al voltant de la gent que omple les processons a l'hora que buida les esglésies. Anem a vore, si un és devot del Crist de la Mar, no només ha d'anar a la processó a proclamar la seua fe, sinó que ha de demostrar que realment la té assistint al novenari. No m'he aturat mai a calcular l'aforament del nostre temple parroquial, però si els que van amb certa regularitat al novenari foren els que van a la processó, tinc la sensació que aquesta s'acabaria de seguida. Tot això, suposadament, perquè totes aquestes bajanades que acabo d'escriure no se les creu ningú. Ni els caputxins.

Ara acabo sense espifiada, que s'està fent massa tard i el cos ja demana repòs. Que algú posa una foto i ja està la pàgina plena.

RAIMON, ARA I SEMPRE

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

18 – III – 2011

Retrobem Raimon al teatre Tívoli de Barcelona després de molts d'anys de no haver-lo escoltat en directe, obre el recital amb una coneguda cançó "A l'any quaranta, quan jo vaig nèixer", a continuació presenta el nou disc "Relotge d'emocions", un aplec de 10 cançons on la part autobiogràfica té un pes fonamental, una bella cançó dedicada a la seua muller Annalisa obre el disc, "A l'estiu quan són les nou": "Per a que tu pugues ser tu/ jo no he deixat de ser jo./ per a que jo pugua ser jo/ tu no has deixat de ser tu./ Tu i jo hem volgut/ sempre ser-ne dos." També trobem el record emocionat de la mare a "Punxa de temps", el record per als amics de València, Fuster, Estellés, Alfaro i Ventura, i als grans escriptors clàssics March i Roig a "He passejat per València, sol", no falten tampoc les cançons de contingut polític, records de la repressió del franquisme a la Universitat, "Barcelona 71", els bombardejos de Bagdad en "Bagdad 91 (la guerra en directe)", o sobre la situació política actual "Cançó d'un cor que crema", també musica un poema de Espriu "Diré del vell foc i de l'aigua".

La segona part és un repàs a les cançons de sempre, i l'apoteosi final la interpretació de "Al vent", que causa el deliri entre el públic que ompli el teatre de gom a gom. Una vetllada sense nostàlgies, però amb l'emoció d'estar escoltant en directe un clàssic en plena forma, i el dolor de saber que està ignorat pels polítics i la televisió del seu país, encara que malgrat els anys es nega a perdre el seu dialecte.

8 – IV – 2011

En les meues dues últimes visites a una entitat bancària, observo que un amable empleat recomana els clients que facen ús del caixer automàtic per a fer totes les seues gestions perquè així estalviaran temps i no hauran de fer cua, ell s'ofereix a ensenyar-los com funcionen, en una altra caixa observo que el seu caixer té uns rètols que ordenen els clients que per a traure fins a una determinada quantitat de diners o per a actualitzar les llibretes en facen ús i que no molesten els empleats. La cosa va de reduir treballadors i augmentar els beneficis. Ja fa temps que moltes gasolineres van despatxar els seus treballadors i només un cobra i vigila tots els sortidors, jo les evito sempre que puc. En un altre dia no molt llunyà es possible que amb un ordinador per alumne i amb únic professor en una seu central, tots els alumnes reben el mateix ensenyament. I podríem anar multiplicant els exemples. El que vam veure de menuts en les pel·lícules de ciència ficció es va fent cada dia més realitat i caminem cap un món deshumanitzat.

Els Dies Gloriosos

20 – I – 2011

He llegit "Aguirre, el magnífic" de Manuel Vicent, en el qual l'autor de La Vilavella, repassa fets crucials en la vida de Jesús Aguirre, que de capellà dels *progres* va passar a convertir-se en Duc d'Alba.

Jesús Aguirre va ser fill d'una xica fadrina de la burgesia càntabra anomenada Carmen Aguirre y Ortiz de Zárate, durant algun temps va dissimular la seua maternitat, però finalment la acceptar i va donar una molt bona educació al seu fill, que va acabar amb excel·lents notes el batxillerat i va ingressar en el seminari de Comillas per a ordenar-se sacerdot, després va estudiar en Múnic, posteriorment va a començar a exercir l'ofici sacerdotal a Madrid i els seus sermons es farien famosos de seguida entre la progressia de la capital de l'estat. Després dirigiria l'editorial Taurus que donaria a conèixer en Espanya els filòsofs de l'Escola de Fràncfort, ja secularitzat es casaria amb Cayetana Fitz – James Stuart y Silva, entrant a formar part d'aquesta manera de la Casa d'Alba.

Però el llibre no és únicament una biografia de Jesús Aguirre, és també un repàs dels esdeveniments polítics i culturals dels anys seixanta, setanta i vuitanta, així trobem les morts d'Enrique Ruano i Julián Grimau, el contuberni de Múnic, que aprofita M. Vicent per a fer un magnífic retrat del polític valencià Vicent Ventura, l'atemptat a Carrero Blanco, la perruca de Carrillo, la primera aparició en públic de Felipe González com a secretari general del PSOE, l'evolució de Ramón Tamames del PCE cap a la dreta, i moltes altres històries.

El llibre està escrit amb l'estil àgil, desenfadat i irònic que caracteritza la prosa de Manuel Vicent, es nota la pràctica del que és una de les seues millors virtuts, el retrat, que ja fa anys que practica en un conegut periòdic de Madrid.

PREMIS A LES OLIVERES MIL·LENÀRIES DE LA TAULA DEL SÉNIA

text NATÀLIA SANZ

Les oliveres mil·lenàries del territori del Sénia han obtingut dos guardons en l'edició anual dels Premis de l'Associació Espanyola de Municipis de l'Olivera AEMO. Es tracta dels premis més importants que es concedeixen a Espanya en aquest sector i els reconeixements han estat per a dos projectes presentats per la Mancomunitat de la Taula del Sénia. Així, el jurat, després de valorar els 13 treballs presentats a la final del Concurs AEMO a la Difusió i Promoció de la Cultura de l'Olivera, va decidir atorgar el tercer premi ex-aequo als olis i oliveres mil·lenàries del territori del Sénia. El treball, segons va destacar el jurat, suposa tota una metodologia culminada amb una edició gràfica que enumera i posa en valor fins 4.157 oliveres monumentals i mil·lenàries de tres comunitats autònomes: Aragó, Comunitat Valenciana i Catalunya. El jurat valora la rigorositat del projecte i, sobretot, el noble fi que persegueix que és la

posada en valor i protecció d'aquests autèntics monuments naturals pels que corre saba fresca, que han vegetat centenars d'anys en el seu entorn i que han de seguir fent-ho per molts segles més.

D'altra banda, el Jurat ha concedit a l'OLIVERA MATER el premi del V Concurs Nacional AEMO "A la millor olivera monumental d'Espanya 2010 - 2011" El Jurat ha seleccionat aquest magnífic exemplar denominat OLIVERA MATER que viu a la partida d'Arió del municipi tarragoní d'Uldecona, aquest monument natural i viu també és conegut popularment a la zona com EL POLP per les seues espectaculars i desenvolupades arrels. L'arbre és una obra d'art en si mateix, amb un perímetre de tronc superior als sis metres i mig, a més presenta un desenvolupament radicular llenyós únic de grans dimensions i que dibuixa una estampa veritablement sorprenent, sembla com si l'olivera s'agafés eternament a una terra que el va veure néixer fa (diuen) més de 1.300 anys.

MIRALLES PROPOSA LA REHABILITACIÓ DEL CASC HISTÒRIC

text NATÀLIA SANZ

Revitalitzar el centre de Benicarló mitjançant la concessió d'ajudes per a la restauració d'habitatges. És una de les propostes en matèria urbanística que la candidata a l'alcaldia del PSPV, Xaro Miralles, va presentar davant els mitjans de comunicació. Miralles ha lamentat l'"urbanisme a la carta" que al seu entendre s'ha estat realitzant a Benicarló i l'escàs o nul desenvolupament urbanístic de moltes àrees del municipi "tot i estar previstes en el PGOU de 1986" que ara està en ple procés de revisió. La candidata socialista ha advocat per "recuperar els carrers i vivendes de més de cinquanta anys, amb la concessió de subvencions a la rehabilitació per part de l'ajuntament". L'objectiu que persegueix aquesta mesura és que el centre històric del municipi "no es convertisca en un gueto d'infrahabitatges" per l'ocupació per part de persones que són incapaces de sostenir l'habitabilitat de les cases. Així, va assegurar que la seua formació està més "per la rehabilitació que per la construcció d'habitatge nou" alhora que es va mostrar convençuda que la mesura servirà per dinamitzar el comerç instal·lat al casc antic de la ciutat.

D'aquesta manera, va anunciar, els socialistes són partidaris de "desenvolupar la ciutat del centre cap a fora" recordant que hi ha una sèrie de circumstàncies que marcaran l'urbanisme futur en el municipi. "Amb el desviament de la N340 l'actual carretera es convertirà en bulevard i això canviarà la fisonomia de la ciutat", va puntualitzar. D'altra banda, va criticar durament les obres d'obertura de la tercera fase de l'avinguda Corts Valencianes, de les quals va assegurar "són tirar els diners. És un vial sense clavegueres ni res. Els propietaris han signat la cessió per un aprofitament

que no saben quan tindran ". A més, va destacar, "és una inversió que no crea riquesa a Benicarló, perquè els PAIS que hi ha al voltant no estan desenvolupats". En aquest sentit, va qualificar l'actuació de "molt greu" i assegurava que "no és l'urbanisme que volem per a Benicarló. La candidata a l'alcaldia de Benicarló explicava que a Benicarló "hi va haver una gran participació durant el procés de redacció del PGOU, amb la constitució de taules de debat. Però tot el procés es va aturar quan va accedir el Partit Popular al poder en aquesta legislatura ". Miralles ha assegurat que durant aquests quatre anys de govern popular "en cap comissió d'Urbanisme s'ha parlat del PGOU", recordant que el consistori ja disposa del document de referència "i encara no sabem què passarà".

BREUS

text NATÀLIA SANZ

AGENTS CONDECORATS

Quatre agents de la Policia Local de Benicarló, un d'ells a títol pòstum, van rebre el passat dissabte la Creu al Mèrit Policial com a reconeixement a la seua extensa trajectòria professional. Els agents condecorats, Diego Villena Navarro, Vicente Cuartero Monroig i Ernesto Castillo Alberich, es van desplaçar a València acompanyats dels familiars de José Marzá Anglès, que va morir fa uns mesos i que va rebre el Creu a títol pòstum. Els agents també van estar acompanyats pel regidor de Policia, Marcos Marzal, i el cap de la Policia Local, Agustín Parra. Les medalles es van atorgar en una cerimònia que va tenir lloc a la seu de l'Institut Valencià de Seguretat Pública i Emergència (IVASPE), a Xest, amb la presència del conseller de Governació i amb la participació d'altres membres de cossos policials que van rebre altres reconeixements. La Creu al Mèrit Policial amb Distintiu Blanc reconeix la trajectòria professional dels agents que han complert 25 anys de servei.

EL PARC COMARCAL DE BOMBERS, A LICITACIÓ

El Consorci Provincial de Bombers ha tret a licitació la construcció del Parc de Bombers Professionals de Benicarló que s'ubicarà al Polígon Industrial El Collet. El Butlletí Oficial de la Província (BOP) del 21 d'abril publicava l'anunci de licitació pública, mitjançant procediment ordinari i obert, de la construcció del Parc de Bombers de Benicarló, un cop aprovat el projecte de construcció del Parc. Segons l'anunci, el termini de presentació d'ofertes finalitza el 17 de maig i el pressupost de licitació és de 1.993.776,25 euros. La licitació del Parc de Bombers és l'últim pas abans de l'inici de les obres, que podrien començar en un mes aproximadament, ja que la llicència d'obres ja està tramitada a l'ajuntament de Benicarló. Els treballs està previst que s'allarguen durant un any aproximadament.

OBERT EL PERÍODE D'ESCOLARTIZACIÓ

Benicarló obrirà el proper dijous el període d'escolarització per als 335 xiquets i xiquetes que aquest any compleixen tres anys. La xifra fa pressuposar que no hi haurà problemes d'escolarització i massificació a les aules com ha vingut succeint en anys anteriors. La tendència poblacional al descens està en la causa d'aquesta situació, que no es donava des de fa anys. A més, la tornada als seus països d'origen de molts immigrants, ha contribuït al descens de la xifra de futurs escolars. En total, a Benicarló seran 335 alumnes els que s'incorporaran a les classes i es repartiran entre les places vacants dels cinc centres educatius de la ciutat, a triar entre el Programa d'Educació en Valencià i el Programa d'Incorporació Progressiva. Un cop finalitzat el termini d'inscripció, el dia 16 de maig, el 2 de juny es publicaran les llistes provisionals d'alumnes admesos i del 2 al 6 de juny s'obrirà un període de reclamacions. Les llistes definitives es faran públiques el 10 de juny. La formalització de la matrícula al centre on ha estat admès l'alumne serà del 16 al 24 de juny.

ve de la p gina anterior

les nostres autoritats tant se'ls en fot. Mala senyalització, deficient estat del paviment i... alguna cosa més: accident que tenim. I encara sort que allí cada matí, a l'entrada dels escolars hi ha un municipal que ho veu... i no diu res. Ací, sempre hem de fer les coses tan rematadament malament? O hem d'esperar que algú es faça mal per demanar responsabilitats a les empreses que fan els nyaps? O simplement és perquè qui ens governa són una colla d'ineptes i tant se'ls en fot el que passa? Us ensenym amb, dues imatges, el perquè de tot plegat. Una, la de la castanya amb el vehicle encastat però l'altra, l'altra, és ben explicita de com de malament està senyalitzada l'obra (pintat amb un cercle gran a la imatge), i el clot (amb un cercle més menut), que si us fixeu en la imatge, veureu que

obliga el vehicle que passa a apartar-se per no caure dins. I això en un lloc molt transitat que fa que molts vehicles s'hagen de desviar per no deixar-se la roda, la suspensió... o alguna cosa més.

PUNK

No sabem si ha arribat a bon port el nou partit que diuen es vol presentar a les properes votades, i que diuen farà furor. A nosaltres, com a primícia ens han enviat una imatge del seu anagrama que, diríem, té una semblança al de la bandera dels Sex Pistols però en versió cadufera i fent referència al nostre faraó favorit Kuen-ka: el PUNK. A la imatge teniu el que vol dir.

Eleccions

Tot i que pensàvem que el partit de dalt s'anava a presentar ja ens han assegurat que no. Sembla que no ha rebut suficients suports i s'ha quedat en un no-res. El que si ens han dit que es presenten són uns que es fan dir *Família y Vida* que ningú sap qui són. Nosaltres, només hem pogut esbrinar que en algun debat que han estat invitats es presenten amb un cd de música religiosa perquè la fiquen de fons. Ara, quan els hi pregunten pels problemes del poble i de les seues solucions... no saben o no contesten. Segurament Déu proveirà!

Eleccions (i 2)

Per cert, també ens ha arribat el comentari, via ràdio macuto, que al debat d'una de les ràdios comarcals, el de la família de dalt i el d'izquierda unida no es van presentar. Mireu si la cosa sona divertida que el representant d'aquest últim anava amb les seues preguntes i les respostes fetes. Segons tenim entès... no fóra cas que li preguntaren sobre alguna cosa que no sapigués!

Vacances de tràmit

Per cert, segons hem sabut el nostre alcalde durant aquests dies de Pasqua ha fet una escapadeta a Sevilla. Bonica ciutat, sí senyor! Ara, a qui va deixar al front del nostre consistori durant la seua absència? I és que, la llei preveu que durant l'absència de l'alcalde algú l'ha de substituir i... el nostre ho va fer? Ho diem perquè algú va preguntar per ell i com que no hi era va demanar pel seu substitut... natural. I el natural, el de sempre, naturalment, va dir que ell no sabia res. Així que, qui va ser l'alcalde en funcions durant aquest temps... de tràmit? És va fer el decret d'alcaldia deixant a algú en funcions? O, com les aigües anaven revoltes l'escapada va ser... de tràmit i no va dir res?

Farolitis increïble

Tot i que no ho puga ser, ho és.

Aquest poble deu ser l'únic on els nyaps són el pa nostre de cada dia. Ni inaugurada encara, l'avinguda de les Corts Valencianes ja ha fet furor amb el seus deficiències. Han plantat les faroles pel mig d'on va el carril bici! No sabem si el que pretenen és fer una mena de circuit de pràctiques per exàmens de moto, per allò d'anar fent vuits entre faroles com als exàmens de l'ídem, i fer-los la competència als examinadors del poble veí del nord, o és que al tio del regle i l'escaire, quan va fer els plànols, no se li va il·luminar la pera. O, si molt ens apuren, no va consultar al faraó que, amb això del regle i l'escaire n'és tot un entès. Quant notarem la seua absència... tot i el corc que pugués ser!

El retorn de l'últim faraó

Des de ràdio macuto ens han assegurat que el regidor de regidors, naturalment el faraó Kuen-ka, tornarà a fer una roda de premsa abans d'acomiarar-se del personal. I segons ens han dit cantarà i cantarà... i no precisament "la tarara". Ja estem parant les orelles i afilant el llapis que la cosa pinta... i a colorins! Com diria el mateix faraó, en la llengua de l'imperi, "dónde las dan las toman".

El clàssic independent

Un clàssic es pot considerar un tema local per tant, els tafaners després de sentir els comentaristes de TV1 en la retransmissió del clàssic IV no comprenen com, per les terres d'Espanya, s'escandalitzen quan senten parlar als catalans d'independència. No ho entenen! Els comentaristes de TV1 en la retransmissió del clàssic IV van tractar en tot moment al Barça com si fora un equip estranger. No li van faltar en cap moment però sí que van manifestar unes preferències clares per la capital de l'imperi i no van mostrar cap entusiasme en que el Barça anirà a jugar una final de copa d'Europa. Moltes gràcies Madrid! Moltes gràcies Espanya!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Neteja que netejaràs...

Açò de la neteja, al nostre il·lustríssim, molt a compte no sabem si li deu sortir. Ho diem sobretot per les hores que arriba a fer el personal encarregat d'aquests menesters a altes hores de la matinada i per motius summament divertits (en el més estricte sentit de la paraula). Us expliquem. Plaça de la Constitució, sí, de la Constitució altra volta, a les tantes de la matinada. Primer, allí que corre un operari amb mànega d'aigua, arriant a dojo. Acabada la seua funció, la maquineta que passa que passaràs, "sepilla que sepillaràs", per deixar-ho ben il·lustrós i polit (o ben ratllat segons com es mire). A continuació, per si quedava alguna cosa, la brigada dels agradors, granera a munt, granera avall i, per últim, per si s'havien deixat algun rastre... de no sabem què, la cuba amb una mica més d'aigua, remullant-ho tot, tot... i tot. I per què era tanta neteja? Per una concentració de dels de la Creu oblidats? Per una exaltació del *santo subito* (tan de moda ara)? Per una concentració de bombos (també de moda amb això de la *rompida*)? Per un míting electoral (estem al temps)? Doncs no, era per a la concentració, correguda, o el que siga, de l'invent "divertit" eixe dels autos bojós. De bojós, no?

...segons per què

I és que si la neteja per a certes coses, o llocs (plaça de la Constitució), és, és... la repanotxa, tot i que no sigués estrictament necessària, o almenys no tant, per a d'altres menesters que no són tant *ludicofeteroesportius*, ni aigua. Així, a l'acte de la pujada de la Creu, que suposadament devia ser important, on el personal, curiosament, anava amb ciris, no hi van tirar ni una gota d'aigua. Si de cera ja se n'havia acumulat de la pujada i baixada del Crist... amb aquesta processó desautoritzada (poques autoritats ho

text LA COLLA DE TAFANERS

sabien tot i els centenars de persones que hi concorrien de *via crucis*), van acabar de deixar el terra fet un autèntic centre de patinatge. De la cuba d'aigua ni palar-ne i de municipals, dos, tot i el fotimer de gent que hi anava. En fi, que portem des de llavors que el nostre poble sembla un circuit de curses de derrapatges. A nosaltres ens pica si la història devia ser per si alguns dels carrers de pas de la creu també ho serien de passada dels autos bojós i així sonarien més realistes. Ruuum iiiiissssss...

Monjitas tecnològiques

Mireu com fins i tot, les mongetes s'han apujat al carro eixe de les noves tecnologies. I no només les que van pel carrer, sinó les tancades del carrer de Cabanes que, al pas de la processó anaven tirant fotos amb la seua càmera digital. El que no comptaven era que les fotogràfies també podien ser fotografiades. I ací les veiem. No sabem si penjaran les seues captures a internet o què en faran, però és evident que, gràcies

Déu deu ser, de "tancades" cada vegada menys.

Quina pinya

Les dues instantànies que us mostrem són l'ara i el després que un vehicle, que no sabem si anava massa ràpid, però segurament sí, s'empotrés contra la nova font de les mongetes de la Mare Molas. La illeta que hi ha al final del carrer del Méndez Núñez segurament li va fer de trampolí per sortir disparat contra la font dels colorins. En el seu favor, cal dir, que no ens estranyaria que part de la culpa, a banda de la velocitat que devia portar el vehicle, la tinguéssim la nefasta distribució de la sortida del pàrquing que s'està fent allí mateix que, a més d'estar mal indicat, i deixar el carril ben estret, té un clot salvatge que sembla que a

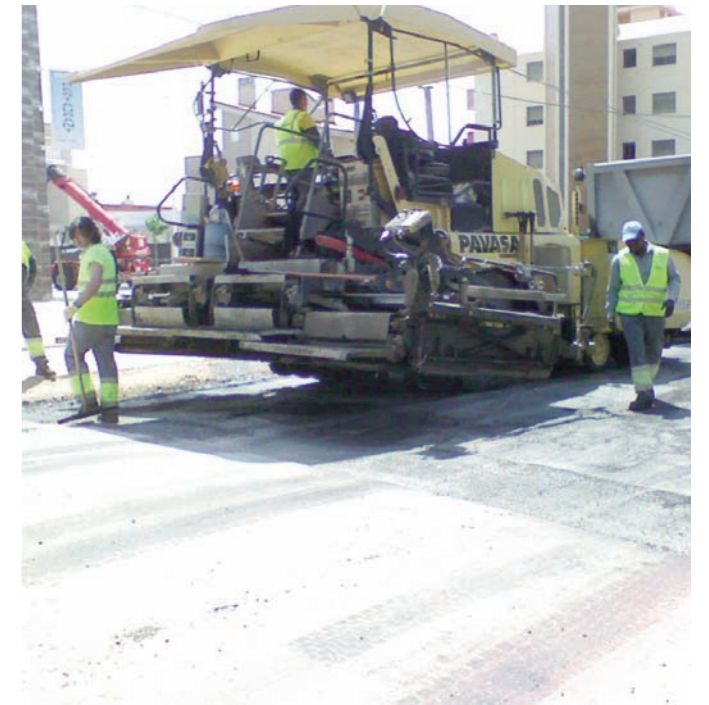
D'OBRES I ASFALTATS: TAPEM LES VERGONYES

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha decidit arreglar la carretera Benicarló-Peníscola en el tram que discorre pel nostre terme municipal.

L'estat en què es trobava l'asfalt i el retard per part de l'administració autonòmica en executar les obres del futur vial, pendents de licitació, han portat el consistori a iniciar el reasfaltat del tram que discorre entre l'avinguda de les Corts Valencianes i la de la Mediterrània, prop de la Rambla de Alcalà i el límit amb el terme municipal de Peníscola. Els treballs milloraran notablement l'estat de l'antiga carretera. Les obres inclouen, a més de l'asfaltat, la construcció de diversos passos elevats per a vianants. Un cop finalitzat el carrer de Peníscola, l'empresa encarregada d'escometre els treballs començarà a asfaltar altres zones de la ciutat que també ho necessiten, com el carrer del Comerç, la zona de la platja del Morrongo (des de l'encreuament amb l'avinguda del Papa Lluna amb el Passeig Marítim fins a la cruïlla de l'avinguda del Marqués de Benicarló amb el carrer de la Companyia del Port), el sector de l'avinguda del Papa Luna situat davant del Parador, i el carrer del Mestre Serrano.

D'altra part, l'Ajuntament de Benicarló ultima la urbanització de dos vials situats al sud del municipi: el carrer Eivissa i la tercera fase de l'avinguda de les Corts Valencianes. En el primer cas, està previst que els treballs d'urbanització finalitzaran a mitjans del mes de maig i el vial s'obrirà definitivament al trànsit per comunicar l'avinguda de les Corts Valencianes amb el carrer de Mallorca. Les obres que s'estan realitzant en l'actualitat afecten a uns trenta metres de carrer en total. D'altra banda, l'empresa encarregada de l'asfaltat està ultimant els detalls a la tercera fase de Corts Valencianes,

que comunicarà la carretera de Benicarló-Peníscola amb la N340. Les pluges de les últimes setmanes han endarrerit els treballs d'asfaltat, que han avançat a un ritme més lent del previst en principi. El tram que s'obrirà en breu tindrà dues rotondes, la primera a l'altura del carrer Peníscola i la segona al carrer Isaac Albeniz, destinada a regular la cruïlla amb l'entrada a l'IES Ramon Cid. Els més de m il metres del vial tenen una amplada de 14 metres, amb dos carrils per a la circulació de vehicles, un per a vianants, i un altre per a motocicletes, separats per una vorada de seguretat.

Història del cinema a Benicarló. Primers 50 anys.

text REDACCIÓ

Ha tingut lloc a l'Hogar La Salle la xarrada "Història del cinema a Benicarló. Primers 50 anys." que ha desenvolupat el polifacètic Josi Ganzenmüller Roig, director de cinema, de teatre, historiador, investigador, escriptor i un dels directors del desaparegut Festival de Cinema de Comèdia.

Josi ens va traslladar en el temps als inicis del cinema de Benicarló de mans dels Germans de La Salle. Ens va parlar del primer cinema Interactiu i Familiar que va haver a Benicarló, del propietari conegut com "l'oncle Panxut", de la pianola, dels càntirs d'aigua per als assistents, dels *chavos falsos*, del seu bombardeig, del Teatre Ruiz amb cinema des de 1934 amb pel·lícules com "Currito de la Cruz" i espectacles de circ, boxa..., del Saló Cinema Vázquez en el Passeig de Febrer Soriano que amb el temps prendria el nom d'Ideal Cinema, de la "Legió de la Decència", de la censura espanyola, de l'època gloriosa amb el cinema Capítol i Rex a partir de 1949, de la famosa pel·lícula Ana de Silvana

Mangano l'any 1951 amb les repeticions del "Baión"... I com no, de la decadència amb l'empresa Ugarte i de la vagues a la benicarlanda que van tenir lloc per la pèssima qualitat de les pel·lícules que oferia l'empresa. I més i més i més...

Una xarrada molt interessant desenvolupada per un home de cinema que va resultar APTA PER A TOTS ELS PÚBLICS.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Bústia municipal a la xarxa

Certament la iniciativa de tenir una bústia on els ciutadans puguen expressar les seues queixes i suggeriments directament al nostre ajuntament ens sembla una idea encertada. És ben cert que adreçar-se, oficialment, al nostre ajuntament, amb la instància corresponent, de vegades, a més d'enutjós, pot coartar una mica la ciutadania. Sobretot si considerem que les moltes problemàtiques plantejades que ens poden afectar no sempre són "exclusivament" privades i poden afectar a la convivència de tot el poble.

Així, el boca a boca, típic del benicarlando, amb aquesta iniciativa de la bústia ciutadana ha donat pas a poder, dins d'una intimitat limitada, a que els ciutadans pregunten allò que pensen i no s'atrevien mai a preguntar.

Segons sembla, el resultat, ara per ara, està sent prou satisfactori pel que fa a que el nostre ajuntament contesta, tot i que de vegades amb prou endarreriment. És un pas d'obertura però, sempre hi ha un però, en certs temes que no són del grat dels nostres governants o és contesta amb evasives o amb indicacions... que s'està estudiant. El problema és que eixe estudi, massa vegades, s'eternitza.

Com podem observar si entrem a la bústia ciutadana, i com era d'esperar, les principals qüestions que planteja la ciutadania són de tipus urbanístic. Ara bé, tot i que també es poden trobar d'altra mena, no deixa de sorprendre preguntes, reiteratives, sobre iniciatives d'anteriors governs que aquest d'ara ha fet desaparèixer. La participació ciutadana sense anar més lluny.

És per això que, tot i considerar la iniciativa com adient, l'ambigüitat en que es mouen algunes d'aquestes contestacions "compromeses", quan les hi ha, a aquests temes més punyents, fan que aquesta iniciativa quede envoltada d'un clarobscur que poc l'afavoreix. Tot i així, benvinguda siga.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"FAROLITIS"

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: encara que només siga simbòlica, ací va la nostra millor carxofa per al nostre amic i col·laborador, Vicent Ferrer, perquè és recupere prompte de la seua malaltia i el tinguem altra volta en aquestes planes amb la seua informació setmanal. Moltes gràcies Vicent. De part de tots els que fem La veu, molt d'ànim!

Panissola: per els capspensants del nostre il·lustríssim que no se'ls ocorre altra cosa que ficar una vorera allà on d'ací quatre dies, l'hauran de llevar. Estem parlant de la cantonada de Cesar Cataldo amb Marqués de Benicarló, on encara hi són, les antigues naus d'Orero, on ara han plantificat una vorera, que abans no hi era i que està completament fora de línia. No va dir el faraó que les havien d'enderrocar? (bé millor dit, ja haurien d'estar al terra però ja sé sap... las cosas de palacio van despació). Doncs ja ens explicaran perquè volem una vorera que després acabaran trencant. Ja ho van dir els tapaners, fer i desfer... és el seu sinó. I a pagar-lo, de la

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

www.3x4.info

noticias 964.es

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA VALENCIANA DE LA LLINGÜA

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

DIPUTACIÓ D'EL CASTELLÓ